

Р Е Ш Е Н И Е

№ 113

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 20 март 2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и девети февруари, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
 ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №83 по описа за 2012 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) - Софийска област против решение №1192/10.01.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1781 по описа на съда за 2011 г., В ЧАСТТА МУ, относно размера на наложеното наказание с измененото наказателно постановление. С атакуваното решение е изменено наказателно постановление №23-2303420/12.10.2011 г. на Директор на Дирекция „ИТ“ - Софийска област издадено срещу „Европа експрес“ЕООД, гр. Перник в качество „работодател“, като наложеното за нарушение по чл. 403а от Кодекса на труда (КТ) административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв. на основание чл. 414, ал. 1 от КТ е намалено на 150 (сто и петдесет) лв. на основание чл. 415в от КТ, поради преценка за маловажност на деянието.

В жалбата се твърди, че с решението си районния съд е определил явно несправедлив размер на административното наказание. Твърди се, че с такъв размер на имуществената санкция не могат да бъдат постигнати целите на административното наказване по смисъла на чл. 12 от ЗАННН. На тези основания от настоящия съд се иска отмяна на решението на първата съдебна инстанция в частта му относно размера на наложеното наказание, като конкретизация на искането в тази посока в жалбата не се съдържа.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, се представлява от адв. Сотиров с пълномощно по делото. Възражава срещу жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна и атакуваното съдебно решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд – Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд – Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото въз основа на данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна е приел за безспорно установено обективизираното в акта за установяване и процесното наказателно постановление нарушение, по факта на чието осъществяване страните не са спорили нито в хода на производството по налагане на административно наказание, нито в производството пред първата инстанция. Актът за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него НП районен съд – Перник е квалифицирал като издадени в съответствие с изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН и без допуснати съществени процесуални нарушения, ограничили правото на защита на наказаното лице или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основание за неговата отмяна или изменение на процесуално основание.

При разглеждане на спора по същество и след анализ на събраните пред първата съдебна инстанция доказателства районният съд е приел, че формалният извод за осъществено нарушение на правилото на чл. 403а, ал. 1 от КТ е правилен, като съответен на безспорно установеното по случая фактическо положение. При извършената проверка относно справедливостта на наложената административна санкция и съответствието и с вмененото на нарушителя деяние, първоинстанционният съд е приел наказанието за наложено при несъобразяване с разпоредбите на материалния закон и по специално с нормата на чл. 415в от КТ, маркираща привилегирован състав на нарушения, отстраними и отстранени веднага по реда на КТ и непредизвикали вредни последици за работници или служители. Предвид този си извод районният съд е приел, че нарушението по чл. 403а от КТ покрива признаците за връзка към привилегирования състав по чл. 415в от КТ, на което основание е изменил наказателното постановление по отношение основанията за налагане на санкция и размера на наложеното административно наказание, като е

определил „имуществена санкция“ в размер на 150 (сто и петдесет) лв.

Настоящата съдебна инстанция споделя позицията на районния съд.

Съгласно текста на чл. 403а, ал. 1 от КТ работодателят е задължен да държи на разположение на контролните органи екземпляр от изброени документи, измежду които и Правилник за вътрешния трудов ред и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа. В процесния случай проверката е извършена в периода 25.08.2011 г. – 31.08.2011 г. На 25.08. 2011 г. изискуемите документи не са предоставени на контролните органи, но до приключване на проверката това е сторено. В АУАН актосъставителят е вписал, че нарушението е отстранимо веднага след установяването му, което е първата предпоставка за приложение на чл. 415в от КТ, ако предписанието бъде изпълнено. Касационният съд смята за правилна позицията на първата съдебна инстанция, че естеството на самото нарушение е такова, което не предполага настъпване на вредни последици за работници и служители, поради което е била налице и втората кумулативно изискуема предпоставка за приложение на чл. 415в от КТ. Административнонаказващия орган е бил длъжен при това безспорно наличие на признаците за маловажност по смисъла на чл. 415в от КТ да приложи привилегированата норма.

Относно оплакването на настоящия жалбоподател във връзка с размера на така определения размер на наказанието и въпреки липсата на обосновка поради какви конкретно причини и в каква посока същият смята размера на санкцията за несъответен на целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН, настоящия съд, предвид установеното по делото, смята определеният от Районен съд – Перник размер на имуществената санкция, за съответен на правилата за определяне на наказанието по чл. 27 от ЗАНН и целите по чл. 12 от с.з.

Мотивиран така настоящият съдебен състав смята, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалвания съдебен акт, Районен съд – Перник не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за неговото касиране. Решението е законосъобразно и издадено без допуснати съществени процесуални нарушения, като правилно е изменен приложимия закон за същото деяние, като относим към безспорно установеното по делото, и така е изключено основаниято за касиране по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК, относно справедливостта на наложеното наказание.

При разглеждането на делото, водим от горното и след извършената и служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият съд не констатира пороци на атакувания съдебен акт и относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да съставляват основания за неговата отмяна или изменение.

Предвид всичко гореизложено, касационният състав намира, че жалба е неоснователна и решението на Районен съд – Перник и

в обжалваната му част, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №1192/10.01.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1781 по описа на съда за 2011 г., В ЧАСТТА МУ, с която е изменено наказателно постановление №23-2303420/12.10.2011 г. на Директор на Дирекция „ИТ“ - Софийска област, издадено срещу „Европа експрес“ЕООД, гр. Перник в качество „работодател“, като наложеното за нарушение по чл. 403а от Кодекса на труда (КТ) административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв. на основание чл. 414, ал. 1 от КТ е намалено на 150 (сто и петдесет) лв. на основание чл. 415в от КТ, поради преценка за маловажност на деянието.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.